

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 602.—10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «Ἑστίας» ἀποστέλλονται ὡς δεῖγμα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντα ζητοῦντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὃν τινα ἤθελε μᾶς υποδείξῃ πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσματά τοῦ εἵδους τῆς «Ἑστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 654

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ, ὑπὸ Θεμ. Σοφοῦλη.

ΔΥΟ ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Φραγκιᾶ.

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ὑπὸ Ι. Πανταζίδου.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ, μετάφρασις Χ. Α.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΝ.

ΘΕΟΣ ΝΑ ΜΕ ΦΥΛΑΞΗ!, ποίημα, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Αἱ ἐν Εὐρώπῃ προσπάθειαι, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐμνημονεύσαμεν, περὶ βελτιώσεως τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ εἰσαγωγῆς τῆς γνησίας προφορᾶς εἰς τὰ σχολεῖα, εὐτυχῶς ὁσημέραι προκόπουσιν. Ἐν Ἀμστελδάμῳ ὁ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς ἀρχὰς καὶ ιδέας ταύτας ἀσπασάμενος Κορ. H. C. Müller διωρίσθη καθηγητῆς τῆς Νεοελληνικῆς εἰς τὸ ἐκεῖ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον· καὶ αἱ πεποιθήσεις αὐτοῦ ἠρύσθη ἐκ βαθύτατης σπουδῆς τῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον θέλουσι ταχέως ἀπὸ τῆς καθέδρας του συντελέσει εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐπιπολαίων προλήψεων αἵτινες περὶ αὐτῆς ἐπ' αἰῶνας ἐπεκράτησαν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἐξεικεῖσαι πρὸς τὴν ιδέαν ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Εὐριπίδου οὐ μόνον δὲν ἀπέθανεν, ὡς ἡ πολλῶ μεταγενεστέρα αὐτῆς, ἡ Λατινικὴ, ἀλλ' ὅτι μοναδικὸν ἔστι τὸ παράδειγμα γλώσσης τοσοῦτον μικρὰς τὰς μεταβολὰς ὑποστάσης διὰ τῶν αἰώνων.

Πᾶσα ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι ὁ ζήλος μετ' οὐ πρὸς τὸν ἀξιόλογον τοῦτον σκοπὸν ἐργάζονται οἱ ἐν Ὀλλανδίᾳ σοφοί, καὶ δὲν ὑποστηρίξει καὶ ὁ λίαν ἐπαξίως τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύων γεν. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Ν. Βλάχος, θέλει εὐρεῖ πολλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης προθύμους μιμητὰς, καὶ ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης μετ' οὐ πολὺ καὶ πληρεστέρῃ καὶ εὐκολωτέρῃ θέλει ἀποβῆ, καὶ εἰς πρακτικώτερον σκοπὸν θέλει τείνει, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι τῆς ἐφ' ἡμῶν γλωσσικῆς φάσεως. Ἐν Εὐρώπῃ θέλει διδάσκεισθαι μία ζῶσα γλῶσσα περισσότερον, περιλαμβάουσα τὸν Ὅμηρον καὶ τὸν Θουκυδίδην. Α. Ρ. Ρ.

— Ἡ Ἀμερικανικὴ Φιλοσοφικὴ Ἑταιρία ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἐν Παρίσις Γεωγραφικὴν Ἑταιρίαν ὅτι ἰσχυρίζεται νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἢ εἰς Λονδὶνον συνέδριον διεθνὲς πρὸς σχηματισμὸν παγκοσμίου γλώσσης βασιζομένης ἐπὶ τοῦ λεγικοῦ καὶ τῆς γραμματικῆς τῆς ἀπλουστερίας τῶν ἀριανῶν γλώσσων.

— Νέον μηνιαῖον περιοδικὸν ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Παρίσις ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις τῶν Γυναικῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καθιστᾷ γνωστὰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τῶν γυναικῶν καθὼς καὶ ἔργα ἀνδρῶν ἀναφερόμενα εἰς ζητήματα προβαλλόμενα καὶ συζητούμενα παρὰ τῶν γυναικῶν ἢ εἰς ἀντικείμενα ἐνδιαφέροντα αὐτάς.

— Ἐν τῇ πόλει τῆς νέας Ὑόρκης ὑπάρχουσι νῦν 450 γυναῖκες ἐξασκούμεσαι τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα (lady doctor). Ἐν Βρυξέλλῃ καὶ ταῖς ἄλλαις Πολιτείαις ὑπάρχουσι πλείυντες ἔτι θήλειαι ἱατροί. Γίνεσθαι αὐτῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κερδίζουσι 2,000 λίρας στερλίνας κατ' ἔτος. Δύο κερδίζουσι τὸ διπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ καὶ ἡ μία, κερκτικῇ μέλειν φήμην, ἔχει ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς τοῦ ἐτήσιον εἰσόδημα 125 χιλιάδων φράγκων, ποσὸν μυθώδες διὰ πολλοὺς ἄρρενας Ἀσκληπιάδας.

— Ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν Βιέννῃ ἡ ἀνακοδομὴ τῶν λειψάνων τοῦ Βετόθεν, μετακομισθέντων ἐκ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Βαίρικ ἐἰς τὸ κεντρικὸν νεκροταφεῖον τῆς πρωτεύουσας. Ὁ μέγας μουσουργὸς γεννηθεὶς ἐν Βόννῃ τὸ 1770 ἀπεβίωσεν ἐν Βιέννῃ τὴν 26 Μαρτίου 1827. Ἐκτότε τὸ σῶμά του ἀνεπαύετο ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τοῦ Βαίρικ παρὰ τὸν ἐπιφανῆ συνάδελφόν του Σούμπερτ, ἐπὶ τοῦ τάφου του δὲ ἤγχετο πυραμίς, φέρουσα μόνον τὴν λέξιν Βετόθεν. Τὸ σῶμά του εἶχεν ἐκταφῇ διὰ πρώτην φοράν ἐν ἔτει 1863, ὅτε παρετηρήθη ὅτι ἔλειπον ἐξ αὐτοῦ τὰ ὠτα, παραληφθέντα, ὡς λέγεται, παρὰ τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν νεκροψίαν ἱατροῦ θέλοντος νὰ ἐξετάσῃ τὰ αἰτία τῆς κωφώσεως ἐξ ἧς ἐπασχεν ὁ μέγας μουσουργός. Κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐκταφὴν καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος τοῦ Βετόθεν ἀπεσπάρθησαν καὶ παραλήφθησαν παρὰ τινων ἐνθέρμων θαυμαστῶν αὐτοῦ. Ἡ μεταφορὰ τῶν λειψάνων ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ τὸ φέρετρον κατετέθη εἰς τὴν κρύπτην τοῦ ὀριστικοῦ μνημείου του.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα παραδόθη εἰς τὸ Κράτος καὶ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων τὸ νεωστὶ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀνεγερθὲν μουσεῖον Γκιμέ, λεγόμενον καὶ Μουσεῖον τῶν Ὁρησκευμάτων. Τὸ μουσεῖον τοῦτο περιέχει πλείστας πολυτίμους συλλογὰς ἀναγομένας ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ θρησκευτικά καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν θεῶν παρὰ ταῖς διαφόροις λαοῖς. Αἱ στοαὶ τοῦ ἱσμοῦ καὶ τοῦ πρώτου πατωματικῆς περιλαμβάνουσι τὰς θεότητας τῆς Κίνας, τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Ἀνάμ, τῆς Κοχινγκίνας, τοῦ Τογκίνου καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Ἄλλαι μὲν τῶν θεοτήτων εἶνε ἐκ χαλκοῦ, ἄλλαι ἐκ πηλοῦ, αἱ πλείσται δὲ ἐκ ὕλου ἐπὶ χρυσοῦ. Εἰς τὸ δεύτερον πτωμα εὐρήται πρὸς ἀριστερὰν ἡ αἰγυπτιακὴ στοά. πρὸς δεξιὰν δὲ ἡ μὴ ἐντελὴς οὐμπεληρωθεῖσα συλλογὴ τῶν θεοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Ρώμης, Περσίας κτλ. Ὑπολογίζεται ὅτι μετὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσίν του, ἡ δαπάνη τοῦ μουσείου θ' ἀνέλθῃ εἰς τρία ἑκατομύρια, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀξίας τοῦ γηπέδου, χορηγηθέντος δωρεάν παρὰ τῆς πόλεως.

— Περιέργον βιβλίον ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς ἐν Παρίσις ὑπὸ τὸν τίτλον Dictionnaire de l' Ameublement. Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ κ. Βίκτωρ Havard κατ' ἐπισταμένην καὶ πολυχρόνιον μελέτην ἀπεθρασύρισεν ἐν αὐτῷ τὴν ἱστορίαν πάντων τῶν ἐπιπλῶν καὶ τῶν σκευῶν, τὰς ἐπελθούσας εἰς αὐτὰ μεταβολὰς καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς χρήσεώς των ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων ἐποχῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Τὸ ἔργον, οὐτινος ἐξεδόθησαν ἤδη οἱ δύο πρώτοι τόμοι παρὰ τοῦ ἐκδότου Quantin, ἀποτελεσθήσεται ἐκ τεσσάρων τόμων 4ου σχήματος, ὧν ἕκαστος θὰ περιέχῃ 1300 σελίδας καὶ πλείστας εἰκόνας καὶ πίνακας.

— Ἐν τῇ πόλει Τόμσκη τῆς Σιβηρίας ἀρχεται προσεχῶς

λειτουργούσα σχολή Ιατρικῆς, λόγος δὲ γίνεται περὶ ιδρύσεως Πανεπιστημίου καὶ ἐν Καυκάσῳ.

— Τὸν προσεχὴ Σεπτέμβριον (17-22) θέλει συνέλθει ἐν Λονδίῳ διεθνὲς γεωλογικὸν συνέδριον. Αἱ συνεδριάσεις αὐτοῦ γνηθῶνται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διάφοροι δὲ ἐκδρομαὶ θέλουσι διοργανωθῆ πρὸς μελέτην τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς μερῶν τινῶν ἐνδιαφερόντων τῆς Ἀγγλίας.

— Κατά τινα ἀγγλικὴν ἱατρικὴν ἐφημερίδα ὑπάρχουσι σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ 16,930 ἱατροί, ἐξ ὧν ἀναλογεῖ 1 ἱατρός εἰς 1662 κατοίκους. Τῷ 1881 ἡ ἀναλογία ἦτο 1 ἐπὶ 1747 κατοίκων, ὅρα κατόπιν ἐπῆλθεν αὐξήσις ἱατρῶν. Τους πλείστους ἱατροὺς ἔχει ἡ πόλις Βράιτον, ἐν ᾗ ἀναλογεῖ 1 ἐπὶ 727 κατοίκων, μετ' αὐτὴν δ' ἔρχεται τὸ Λονδῖνον, ἐν ᾗ ἡ ἀναλογία εἶνε 1 ἱατροῦ ἐπὶ 939 κατοίκων.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ Γκέιας Δοκός, ἔγκριτον μέλος τῆς κοινωρίας, χρηματίσας γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ μεταστάς, γεννηθεὶς ἐν Ὑδρα τῷ 1806, συμμετέσχε τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὑπηρετήσας ὑπὸ τὸν ναύαρχον Μιαούλην, ὅστις διαζώντως ἔξετιμα αὐτόν, διακριθέντα ἐν ταῖς τελεσθεῖσαις ὑπ' αὐτοῦ ναυμαχίαις. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως ἀποκατέστη ἐνταῦθα, ἔνθα ἐξελέγη μέλος τῆς πρώτης Ἑθνοσυνελεύσεως τοῦ 1843, τῆς ὁποίας ἐχρημάτισε καὶ γραμματεὺς. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μέχρι πρό τινων ἑτῶν διετέλεσε γραμματεὺς αὐτοῦ, ἐκπληρώσας μετὰ ζήλου τὸ καθήκον του, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας, οἰομένη ἐκδηλοῦν αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην του, τῷ ἀπένευμε τὸν τίτλον ἐπιτίμου καθηγητοῦ καὶ νῦν μετὰ τὸν θάνατόν του ἐκλήδυσαν αὐτὸν ἰδίαις δαπάναις.

— Ὡσαύτως τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν ὁ Θεόδωρος Νέγρης, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς τὸ ἦθος, ἐπιστήμων δὲ διακεκριμένος, χρηματίσας πρὸ χρόνων καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐσεπίδων, ἐπ' ἑσχατῶν δὲ ὁ πρῶτος διευθυντὴς τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου.

— Τὴν 28 λήξαντος μηνὸς Ἰουνίου ἀπεβίωσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Ἰωάννης Α. Φιλαλήτης γηραιὸς καὶ σεβαστὸς διδάσκαλος τῆς αὐτόθι Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς. Διδάσας ἐπὶ ἡμισυν καὶ πλέον αἰῶνα εἰς τὸ σεμνὸν αὐτὸ ἱδρυμα καὶ ὡφελιμώτατος γενόμενος διὰ τῆς διδασκαλίας του, ἀπεσύρθη περὶ τὰ ἑσχατὰ τοῦ βίου καὶ διέτριβεν ἡσυχάζων ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι, τετιμημένος διὰ τοῦ τίτλου τοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους, δι' ἐπιστήμου πράξεως τῶν Πατριαρχείων ἀπονεμηθέντος αὐτῷ. Οἱ ἐπιστάται τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμογενῶν ἐχρημάτισαν μαθηταὶ του, πάντες

δὲ παρηκολούθησαν ἐν ἀνυποκρίτῳ πένθει τὴν κηδεῖαν τοῦ χρηστοῦ καὶ σεβαστοῦ ἀνδρός.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Μ. Σθορόννου εἰς ἰδιαίτερον φύλλον πραγματεία αὐτοῦ ὑπερὶ λεθῆτων (εἶδους νομίματος) ἐν Κρήτῃ καὶ τῆς χρονολογίας τῆς μεγάλης ἐπιγραφῆς τῆς περιχοῦσης τοὺς νόμους τῆς Ἰόρτυνος. Ἡ πραγματεία αὕτη γαλλιστὶ συντεταγμένη ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναποκρίσεως τῷ ἐκδόδωμένῳ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς.

— Ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης διακόπτεται ἡ ἐκδοσις τοῦ «Ρωμηοῦ» χάριν μικρᾶς ἀναφυχῆς τοῦ ποιητοῦ κ. Γεωργίου Σουρῆ ἐκ τῆς κοιπώδους καὶ ἐνδελεχοῦς πνευματικῆς ἐργασίας. Ἡ διακοπὴ αὕτη θέλει διαρκέσει μόνον ἐπὶ ἓνα μῆνα, μετ' ὃ ἐπαναληφθήσεται τακτικῶς ἡ ἐκδοσις τῆς δημοφίλους ἐφημερίδος.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὰ θύματα τοῦ Βάρια (Ἰωάννινα 1817-1821) πρωτότυπον ἡπειρωτικόν διήγημα ὑπὸ Ν. Γ. Δοσίου, δ. φ. Ἰωαννίτου. Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Ἰστρος». Βουκουρεστίον, τυπολιθογραφεῖον «Συλλόγων», ὁδὸς Κοβάτσι, ἀριθ. 10. 1888. 8ον, σελ. 88. Τιμᾶται φρ. 2.50.

Βαχρὶς μῖμος εἰς πράξεις 3 ὑπὸ Δημητρίου Α. Κορομηλά. Ἐν Ἀθήναις, Καταστήματα Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1888.

Μὲς Νέλλα διήγημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. — Παλμοὶ ποιήματα πρωτότυπα ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Κ. Δερέκα. Ἀθήνησι, τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ. 1888.

Victor Hugo. — Ἡ τελευταία ἡμέρα καταδίκου. Μετάφρασις Τρ. Ε. Εὐαγγελίδου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκδότης Γεώργιος Δ. Φέξης. 1888.

Εὐγενίου Σύ — Ὁ Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος μετάφρασις Ν. Δραγούμη. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Ἀντωνίου Γελανταλή. Τεύχος πρῶτον. Ἐν Πειραιεὶ, Βιβλιοπωλεῖον «ὁ Κοραΐς» 1888.

Κανονισμὸς τοῦ Ἀστικοῦ Παρθενωγραφείου Ἀσπασίας Βλ. Σχορδέλλῃ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1888.

Ἡ ἐπιζωστία τῆς μάλλιος μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ἱππῶν καὶ ἡμιόνων ὑπὸ Γεωργίου Ν. Πιλαβίου. στρατ. κτηνιάτρου καὶ μέλους τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας, Πραγματεία ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱατρικῆς ἑταιρείας δευτέρῳ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν. Ἀνατύπωσις ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου. Ἐν

ΖΑΠΗΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῶν ἐν διαγωνισμῷ βραβευομένων συγγραμμάτων
ὑπὸ τῆς πρὸς ἐμφύλῳ τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένη.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΟΥ

ὑπὸ ΜΑΝ. Θ. ΧΑΙΡΕΤΗ. Τόμος εἰς 16ον, σελ. 541. — Τιμᾶται λεπτῶν 50. Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν λεπτ. 85.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ

ὑπὸ Ρ. Η. Hamet μεταφρασθέντα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Βαρβάτη. Τόμος εἰς 8ον, σελ. 235, μετὰ πολλῶν λιθογραφημάτων. Τιμᾶται λεπτῶν 50. Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν λεπτὰ 85.

Ἀμφότερα τὰ ἀνωτέρω συγγράμματα, ἀνήκοντα εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδοθέντων χρησίμων βιβλίων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυλῶσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς, πᾶντες εἰς τὸ Κοινὸν εἰς τιμὰς ἐκτάκτως εὐθηνάς, σχετικῶς πρὸς τὸν ὄγκον αὐτῶν, ἵνα λάβωσιν ὅσον ἐνεσπιν εὐρυτέραν διάδοσιν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

Πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας».